

Sentencja

- 1) Wykładni pojęcia „warunki pracy”, zawartego w klauzuli 4.1 porozumienia ramowego zawartego w dniu 18 marca 1999 r. załączonego do dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego zawartego przez UNICE, CEEP, ETUC w sprawie pracy na czas określony, należy dokonać w ten sposób, że może ona stanowić podstawę roszczenia takiego jak to w postępowaniu przed sądem krajowym, zmierzającego do przyznania pracownikowi zatrudnionemu na czas określony dodatku za staż pracy zarezerwowanego w prawie krajowym tylko dla pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony.
- 2) Wykładni klauzuli 4.1 porozumienia ramowego należy dokonać w ten sposób, że sprzeciwia się ona wprowadzeniu różnego traktowania pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony, które to rozróżnienie uzasadnione miałyby być tylko tym, iż wprowadza je przepis ustawy bądź wykonawczy państwa członkowskiego albo porozumienie zbiorowe zawarte między związkami zawodowymi reprezentującymi personel i danym pracodawcą.

(¹) Dz.U. C 257 z 15.10.2005.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 września 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Federalnej Niemiec

(Sprawa C-318/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 18, 39, 43 i 49 WE — Przepisy w dziedzinie podatku dochodowego — Czesne — Ograniczenie prawa do odliczenia do czesnego płaconego prywatnym instytucjom krajowym)

(2007/C 269/15)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: K. Gross i R. Lyal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i U. Forsthoff, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 18, 39, 43 i 49 WE — Przepisy krajowe w dziedzinie podatku dochodowego wykluczające w sposób bezwarunkowy możliwość odliczenia od podatku w przypadku wydatków na kształcenie dzieci w przypadku uczęszczania do szkoły za granicą

Sentencja

- 1) Poprzez wyłączenie w sposób generalny czesnego związanego z uczęszczaniem do szkoły położonej w innym państwie członkowskim z odliczenia od podatku tytułem wydatków szczególnych przewidzianych w § 10 ust. 1 pkt 9 Einkommensteuergesetz (ustawy o podatku dochodowym), w brzmieniu z dnia 19 października 2002 r., Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 18, 39, 43 i 49 WE.
- 2) W pozostałej części skarga zostaje oddalona.
- 3) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 257 z 15.10. 2005.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 20 września 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Włoskiej

(Sprawa C-388/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego —
Ochrona siedlisk przyrodniczych — Dzika fauna i flora —
Park Narodowy Gargano)

(2007/C 269/16)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Aresu i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I. Braguglia, pełnomocnik, adwokat G. Fiengo)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 4 ust. 4 dyrektywy 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103, str. 1) oraz art. 6 ust. 2, 3, 4 i 7 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206, str. 7) — Obowiązek podjęcia odpowiednich działań w celu uniknięcia na specjalnym obszarze ochronnym pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków — Rozwój przemysłu oddziałujący na park narodowy w Gargano